

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

L'Arbre de Vie (Arborele Vieții)

Conferința din 05.06.1963

(Ținută în Elveția în ziua Pogorârii Sfântului Duh)

C

...cu celelalte nouă, care sunt prezente, care sunt deasupra noastră și în noi. Și tocmai aici apare dificultatea. Prin viața lui ignorantă, criminală, lipsită de inteligență, el/omul însuși și-a creat un «paznic» numit «păzitorul pragului», care se află în al nouălea Sefirot și care așteaptă acolo și împiedică aspirantul să călătorească în celelalte lumi. Acest paznic se află în Sefirotul Iesod și-l așteaptă pe discipol pentru a-l pune jos, a-l speria, a-l înspăimânta, luând formele cele mai hidoase, mai înspăimântătoare. Dacă discipolul nu are destulă lumină, dacă nu este dotat cu acea îndrăzneală de care s-a spus/care îi este recomandată și nu are inima curată, dacă nu a lucrat, se prăbușește, se afundă în tot felul de lucruri pe care nu vreau să le descriu.

Această regiune numită Iesod este regiunea Lunii. După kabbaliști, după astrologi, după Inițiați ea este regiunea tuturor iluziilor. Pentru cel care nu are încă lumină și puritate, este regiunea tuturor aberațiilor, tuturor rătăcirilor, tuturor prăpăstiilor, tuturor minciunilor. Iar pentru cel care a primit o anumită lumină, anumite reguli, care s-a pregătit, este regiunea purității. Aici, această regiune, se va purifica. Și tot aici, în această purificare, va fi atât de lucid, de limpede, încât aici începe clarviziunea. Este regiunea purității, a limpezimii; aici se întâlnește cu Îngerii, care sunt purtătorii vieții. Deci este prima regiune unde începe viața. Iată de ce Îngerii aduc viața și puritatea; ei sunt puri și vii. Și atunci, în această claritate vedem foarte limpede, discernem lucrurile și devenim clarvăzători. Iată de ce Luna e (un lucru) cu două tășuri. Depinde de discipol ca Luna să fie ceva îngrozitor: locul tuturor schimbărilor, tuturor intemperțiilor, tuturor ororilor, tuturor vrăjitoriilor, dacă vreți – pentru că toți vrăjitorii, toți magii negri iau ceva din această regiune. Pentru că ea este rezervorul a tot ce e pur și a tot ce e impur. Căci de ce are Luna o față nevăzută ? Pentru că în acea parte ascunsă se adună toate impuritățile; toate lucrurile îngrozitoare sunt de cealaltă parte a Lunii. Între Pământ și Lună există o comunicare și din când în

când de acolo vin făpturi înspăimântătoare, care îi chinuie pe oameni, îi seduc, îi rătăcesc...

Pentru a avea acces la această regiune, trebuie mai întâi să te pregătești. Și nu poți să te pregătești fără un Maestru care cunoaște cu adevărat drumul, care a făcut aceste experiențe, care a depășit aceste lucruri, care a lucrat asupra lui însuși. Ne trebuie deci un Maestru. Altfel nu putem trece. Acolo este o graniță, este păzitorul pragului. Dar atunci când discipolul este înarmat, are cunoaștere, când se domină – mai ales când se domină, când domină totul în el însuși: mânia, forța sexuală, când este stăpân, face ceea ce vrea – atunci Păzitorul pragului dispare, va lăsa drumul liber. Și atunci studiați, studiați, studiați.

Și apoi mergeți în al treilea Sefirot, care este Hod. Aceasta este regiunea lui Mercur. Este regiunea intelectului. Ați trecut purificarea, ați depășit tornadele, pasiunile, schimbările, perturbațiile, furtunile, oceanele – care se aflau în Lună, în Iesod – și intrați într-o școală, într-o universitate, care este Hod. Aici sunt toate disciplinele: chimia, fizica, magia, kabbala, astrologia, teurgia, toate științele se află aici. Totul este ordonat, clasat, este o ordine matematică. Ființele de aici sunt cu totul altfel. Ierarhia Îngerească se numește Bnei-Elohim, adică Fiii lui Dumnezeu.

După ce am făcut acest stagiu, mergem în regiunea Netzah. Și aici parcurgem tot felul de lucruri, dat fiind că acesta este locul tuturor frumuseților naturii: toate culorile cele mai splendide, toate parfumurile cele mai suave, cele mai îmbătătoare, toate mișcările, toate formele, toată muzica. Ești uimit, încântat de această frumusețe, de făpturile care cântă, dansează, care sunt de o puritate și de o frumusețe extraordinară. Numai că aici nu trebuie să-ți pierzi capul. Contemplând să nu te oprești aici, să nu uiți de toate celelalte, să nu vrei să mergi mai departe. Pentru că este atât de atrăgător, atât de încântător, că unii nu vor să meargă mai departe. Ființe care cântă fără încetare, care dansează, care sunt diafane, transparente, care nu au veșminte, care iau toate formele – este imposibil de descris. Pentru cei care sunt poeți, cei care sunt plini de iubire, pentru ei este regiunea cea mai bună. Da. Aceasta e de fapt regiunea care a creat lumea. Ierarhia îngerească (acestei regiuni), numită Elohim, este cea care a creat Cerul și Pământul. Nu Dumnezeu însuși (a creat-o), ci Elohimii. Această ierarhie îngerească a Elohimilor cunoștea formele, structura lucrurilor, vegetația. Această regiune este mai degrabă domeniul vegetației, a plantelor. În timp ce Hod e mai degrabă regiunea animalelor. Acolo studiem principiile Creației, care sunt forțele care au acționat pentru construirea Cosmosului. Și apoi trebuie să mergem mai departe, să învățăm lucruri și mai ales să ne dezvoltăm anumite

calități care corespund (acestei regiuni). Pentru că nu putem trece de la o regiune la alta, dacă nu avem calitatea care îi corespunde. Dacă într-un loc era puritatea, în alt loc era inteligența, în altul iubire pură ș.a.m.d.

Acum trebuie să mergem în Tipheret, unde este Soarele. Și câte trebuie să studiem pentru asta ! Aici intrăm în contact cu entitățile cele mai luminoase ale sistemului solar: Marii Maeștri. Iar Ierarhia Îngerească este cea a Malahimilor. Malahim sunt regii. Melek. Malahim, Melek – îngeri, regi – aceste cuvinte se apropie în limba ebraică. Melek, Malka... Melchitsedek – Mel și Tsedek – era regele dreptății. În această regiune se află Arhanghelul Mikhael, care acum trimite curenți, curenți, pentru ca omenirea să poată avea cât de cât acces, să primească cât de cât curenții acestei regiuni luminoase. Ce înseamnă Tipheret ? Nu v-am tradus nici ce înseamnă Netzach, nici Hod, pentru că, dacă ar trebui să vă spun totul în detaliu, Doamne, n-am termina astăzi ! Așa că omit multe lucruri. Am să vă spun că Tipheret înseamnă Frumusețea. Și aici v-aș mai putea spune ? Trebuie să fi lucrat, să fi lucrat, să fi lucrat cu lumină, lumină, mereu, mereu, mereu, zi și noapte, ani în șir, să pătrundeți cu lumină toate făpturile, celulele, oasele, tot, tot, tot. Lumină, lumină, lumină. Și atunci, într-o zi reușim să intrăm în această regiune a luminii, pentru că am lucrat foarte mult cu lumina. Iată de ce când insistăm, când utilizăm formele, metode, tăcerea și toate celelalte, dacă ați ști numai pe ce se bazează ele ! Și când văd cât de departe sunt oamenii de toate acestea ! Vin aici și-i privesc pe frați. După fiecare cântec, ne concentrăm, ne rugăm, medităm, facem ceva misterios, ciudat. Și în loc să participe împreună cu noi, să facă ceea ce facem noi – n-au făcut niciodată lucrurile acestea, nu cunosc această muncă – ei se plictisesc și așteaptă să se termine mai repede. Și în felul acesta ne deranjează, ne stingheresc, ne pun opreliști. Dacă ar participa cu noi, dacă și-ar spune: ei gândesc cu siguranță lucruri minunate, hai să facem și noi la fel, să dăm mâna cu ei. Ei nu, nimeni nu vede că ar fi ceva de făcut în viață, că ar trebui să iasă puțin din această existență prozaică, să se lanseze în aceste regiuni sublime, să primească ceva nou. Nimeni nu vrea. Rămân tot timpul jos: slujba, slujba, afacerile, afacerile, afacerile. Iar când ajung printre ființele care au exersat în acest domeniu, sunt dezaxați, perturbați și vor să plece – în loc să participe cu noi. Am văzut asta de câteva ori ! E trist. Chiar și după cântece ! Fiecare cântec produce unde, el ne leagă cu Sefirotul Netsach. Și datorită acestei purități, a acestei armonii, a acestor lucruri pline de iubire, atragem făpturi, locuitori, locuitori ai lui Netzach, a acestei regiuni a lui Venus. Am uitat să vă spun că Netzach e regiunea lui Venus, nu-i așa ? Și din această regiune vin curenți atât de minunați, că suntem încântați,

răpiți. În acel moment nu trebuie să fim mânioși, de pildă, pentru că lucrul acesta perturbă, împiedică. Tocmai savurăm ceva într-un bistrou cu totul special, și vin unii și aruncă în noi cu pietre ! Iar noi tocmai savuram ! Și trebuie s-o facem. Pentru că nu știm încă să ne hrănim, să mâncăm și să bem. Amintiți-vă ce v-am spus într-o zi: când (???) l-a întrebat pe Ahoura Mazda, creatorul Cerului și Pământului: Cum se hrănea primul om ? Iar Ahoura Mazda i-a zis: Mânca foc și bea lumină. Cu asta se hrănea. Ei bine, fapăturile terestre nu știu să se hrănească altfel, cu lumină, cu foc, cum ne hrănim noi la răsăritul soarelui. Și avem în interior o hrană, noi cunoaștem această hrană, pentru că dă rezultate. Dar pentru ceilalți nu e vizibil ! N-are nici o importanță dacă ceilalți își dau seama sau nu. Noi mâncăm, noi bem. Cei care vor să mănânce puțin, să bea puțin din această lumină, să vină, îi vom învăța, le vom spune cum să facă lucrul acesta și dacă au bunăvoință și inteligență, vor vedea ! E simplu, e clar.

Și acum să mergem mai departe. Să vă mai vorbesc și de următorii Sefiroți ? Bine, atunci să terminăm mai repede, pentru că ne așteaptă numărul 10, pe care trebuie să-l interpretez din punct de vedere simbolic.

Așadar, când discipolul pleacă de aici, când are o îndrăzneală în privința adevărului, când nu-i mai este frică nici de moarte, nici de a fi masacrat sau persecutat etc. și devine atât de curajos, de combativ, devine un soldat al lui Hristos, face față tuturor adversităților, pentru a ajuta omenirea; el devine un cavaler, un soldat. Și atunci porțile unui nou Sefirot îi sunt deschise: Gebourah (Geburah). În această regiune, el devine puternic, invicibil, triumfător, învingător al tuturor dificultăților care sunt mai întâi în el însuși, al tuturor slăbiciunilor – mai ales mânia; el începe să domine, să stăpânească puterea mâniei. Și cu cât devine mai stăpân pe mânia lui, cu atât i se deschid mai mult porțile acestui Sefirot. În Gebourah Dumnezeu se numește Elohim Gibor. Gebourah este domeniul lui Marte. Dar șeful cum se numește ? Se numește Kamael. Kamael. Ce este Kama ? Kama înseamnă pasiune. Este inversul lui Mika. Kama – El – Dumnezeuul dorinței, al pasiunii, al impulsului, al forței. Dar nu pasiunea în sens destructiv, deși se aseamănă oarecum. Pentru că această Sefiră Gebourah este atât de activă, de ardentă, de dinamică ! Este foc. De aici exterminatorii: când Dumnezeu ordona distrugerea, demolarea unei cetăți – Sodomei și Gomorei, de exemplu – sau a unei civilizații sau a unui continent, atunci el se adresează acestei regiuni, lui Kamael. Kamael primește ordinul și cu soldații lui, numiți Serafim – nu Serafinii ! Serafinii, în latină, sunt altceva, au alt nucleu (altă rădăcină) ebraic(ă). Serafimii sunt atât de combativi, atât de înfocați, atât de intransigenți ! Ei ard ! Ei sunt însărcinați cu distrugerea.

Niciodată nu li se va cere ființelor din Netzach să meargă să distrugă un oraș, să masacreze. Nu este firea lor. Dacă e nevoie să chemi pe cineva pentru a vrăji, a uimi sunt chemate făpturile din Netzach, pentru a merge să vrăjească pe cineva, cum se întâmplă deseori. Dar pentru demolare, pentru distrugere, pentru răzbunare, pentru dreptate, sunt chemați Kamael cu Serafimii din regiunea lui Marte. Vă povestesc pe scurt.

Apoi, când discipolul reușește să dezvolte în el însuși generozitatea, mărinimia, noblețea, această iubire pentru omenire, atunci el intră în regiunea lui Hesed. Hesed înseamnă mărinimie/milostenie. Iar Gebourah (Geburah) înseamnă severitate, rigoare. Și în această regiune – a lui Jupiter, bineînțeles – el învață să nu mai acorde personalității primul loc în existența sa; aici învață să-și domine personalitatea, să o stăpânească, să o facă servitoare, pentru că Jupiter este prea legat de ambiție, de susceptibilitate, de amorul propriu, de nevoia de a domina, de a conduce, de a comanda, de a se impune, de a fi brutal, autoritar – bineînțeles în aspectul negativ al lui Jupiter. Cea mai mare calitate a lui Jupiter este clemența, mărinimia. Ești mărinimos, ești mare, ești nobil, generos. Și când discipolul ajunge să-și domine personalitatea, despre care am vorbit atât de mult... De ce e nevoie să se străduie să-și domine personalitatea ? Tocmai pentru a putea într-o zi să treacă granițele lui Hesed. Acolo se află Tsadkiel, care conduce ierarhia îngerească a Hachmalimilor (Hasmalim); Hachmalim înseamnă electricitate, sunt ființe electrice, mărețe, proiecții luminoase extraordinare. Se numesc Hachmalim. Hachmalim are o traducere exactă: înseamnă electricitate. (Sunt) deci scânteile. Atunci când, prin metodele preconizate în Fraternitatea Albă Universală, discipolul ajunge să se domine, să se stăpânească, să se cumințească, să nu-i mai dea personalității primul loc (în loc să fie vexat, rănit, să se răzbune, să stârnească tot felul de lucruri, el ajunge să se cumințească, să o domine, pentru a elibera alte forțe în el însuși, forțele spiritului, forțele divinității). Și făcând așa constatăm că lucrul acesta nu ne diminuează cu nimic, ci devenim mai mari. Vă spuneam că dominându-vă personalitatea deveniți un personaj extraordinar și este perfect adevărat. Dar celorlalți le este frică să renunțe la personalitate, la prestigiu, la zeii lor, la vanitate; ce se va întâmpla cu ei ? Se tem că se vor șterge, nu va mai rămâne nimic din ei. Este o greșală, o lipsă de cunoaștere psihologică. Tocmai diminuând personalitatea devii mai puternic, mai impozant, faci pretutindeni o impresie extraordinară. Pentru că ai mișcat personalitatea, care este stupidă, schimbătoare. Cei care mă vor înțelege, vor avea deja o deschidere către Hesed. Iar Hachmalimii, care sunt peste tot în această regiune, când văd pe cineva care lucrează, lucrează pentru a strivi

personalitatea, a o face să asculte și să o supună, în loc să intre la școala ei și să-i urmeze sfaturile, mereu egocentrice, rebarbative, catastrofale... Nu câștigi niciodată nimic ascultând personalitatea. Primul lucru pe care ți-l spune este: «Sparge-i capul !» Da, e formidabil. «Mușcă-l !», zice ea. E extraordinar ! Ea are formulele ei, bineînțeles. Și ce obținem acolo (în Hese) ? Acolo este moștenirea. Acolo este păstrată moștenirea omului, moștenirea tuturor lucrurilor celor mai imense, mai bogate, opulente, mirobolante. Este regiunea cea mai bogată. Ea vă dă puterea să dominați, să governați, să domniți în putere, în armonie, în ordine, în bogăție și splendoare. Acolo veți avea tot: case, proprietăți, castele și întreaga lume. Și mai mult decât atât: veți avea moștenirea tuturor celor care au trăit până acum, a tuturor Inițiaților. Acolo primiți moștenirea. Moștenirea este un cuvânt care desemnează lucrurile cele mai minunate, ceea ce au descoperit Inițiații, ce au lucrat, ce au descoperit, în această regiune vi le dau vouă, acolo le primiți. Pentru că Jupiter e cel care distribuie, împarte toată onoarea, tot prestigiul, toată slava, toată celebritatea. Asta nu înseamnă că lucrurile vor fi mereu în planul fizic. Nu ! Asta doar în cazuri excepționale, când (Cerul consideră că) este necesar, că este util. Cum a fost cazul lui Solomon. Solomon lucra și el cu cei 10 Sefiroți. Lucra, dar n-a putut merge prea departe. N-a putut. Netzach, regiunea lui Netzach l-a uimit într-atât, încât a lăsat acolo niște urme, niște rădăcini. Deși se plimba prin celelalte și Jupiter i-a dat tot: glorie, bani, aur, pietre prețioase, somptuoșitatea, cunoașterea, n-a putut.

Apoi discipolul ajunge să-și domine personalitatea, cu scopul de a traversa această regiune extrem de grandioasă și foarte dificilă, se îndreaptă către regiunea lui Binah. E regiunea cea mai grea, cea mai severă, cea mai implacabilă, cea mai rigidă, pentru că acolo comandă Saturn. Acolo totul este autentic, totul este implacabil, e dreptatea absolută. Acolo sunt cei 24 de Bătrâni. Începând cu această regiune unde conduce Tsaphkiel... Totul este înscris...